

عنوان مقاله:

پاندمی کرونا و تحلیل پلی هیوریستیکی سیاست خارجی ایران

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم سیاسی، دوره 15، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

شهرزاد شریعتی - دانشگاه تربیت مدرس

امین یوسفی - دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل

خلاصه مقاله:

واکنش رهبران سیاسی به دنیاگیری ویروس کووید ۱۹، آزمونی جدید در عرصه بین الملل به شمار می رود و نحوه تصمیم گیری سیاستمداران در شرایط گسترش این بیماری، می تواند موجب تغییراتی در سیاست خارجی کشورها و سیاست بین الملل باشد. در همین حال در مطالعه بحران های جهانی، که مستلزم واکنش سریع و مستقیم رهبران است از آن حیث که مطابق نظریات تصمیم گیری، رفتار اشخاص، افراد یا گروه هایی که در کادر تصمیم گیری و تدبیر بحران فعالیت می کنند بیشتر مورد توجه قرار می گیرد، می توان دستاوردهای نظری و عملی بیشتری را برای تحلیل روابط بین الملل ارائه داد. از دیدگاه نظریه «پلی هیوریستیک» که به سازوکارهای شناختی مورد استفاده تصمیم گیرندگان در هنگام اخذ تصمیمات پیچیده سیاست خارجی اشاره دارد، رهبران و تصمیم سازان، دستاوردها و خسارات را به صورت سیاسی و نه اقتصادی می سنجند. مطابق این نظریه، تصمیم گیران در زمان تصمیم گیری، از سویی به رد بدیل هایی که برای آنان از منظر بقای سیاسی غیرقابل پذیرش است می پردازند و از سوی دیگر، بدیل های خود را از زیرمجموعه بدیل های باقیمانده با ملاحظه افزایش منافع و کاهش خطرات انتخاب می کنند. این مقاله با بهره گیری از آموزه های نظریه پلی هیوریستیک و با روش تحلیل روند و تحلیل پسا رویدادی، نشان داده است که تصمیم سازان جمهوری اسلامی ایران در بحران کرونا، چگونه می کوشند تا خود را از انزوا و دیگر پیامدهای حاصل از تحریم های آمریکا خارج کنند و این تصمیم گیری ها در شرایط کرونا چه تضمین ها و پیامدهایی در آینده سیاست خارجی ایران دارد.

کلمات کلیدی:

کرونا، ایران، آمریکا، سیاست خارجی، پلی هیوریستیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1229042>

